

Sygn. akt V KK 399/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

w sprawie K. K.

skazanego za czyny z art. 226 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 listopada 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w J.

z dnia 9 września 2016r., sygn. akt VI Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 22 kwietnia 2016r., sygn.akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w J. do ponownego rozpoznania; obciąża Skarb
Państwa wydatkami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w K., orzekając w sprawie o sygn. akt II K (...):

1. uznał K. K. za winnego popełnienia występku z art. 226 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. uznał K. K. za winnego popełnienia występku z art. 178 a § 1 k.k. i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ma okres 5 lat;

Ponadto, Sąd I instancji uniewinnił oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz opłat .

Wyrok Sądu Rejonowego w K. zaskarżony został apelacjami Prokuratora Rejonowego w K. oraz obrońcy oskarżonego z dnia 30 maja 2016 r.

Podczas rozprawy apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w J., w dniu 9 września 2016 r., sygn. akt VI Ka (...), Sąd odwoławczy rozpoznał tylko apelację wniesioną na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora w zakresie uzupełnienia podstawy prawnej skazania i zmienił wyrok Sądu I instancji poprzez uzupełnienie podstawy skazania w punkcie 1 i 2 części dyspozytywnej wyroku, o przepis art. 4 § 1 k.k., w pozostałej części utrzymał orzeczenie w mocy.

Sąd II instancji nie rozpoznał apelacji obrońcy K. K., gdyż omyłkowo załączona została do akt innej sprawy. W apelacji obrońca oskarżonego na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił orzeczeniu Sądu I instancji rażącą surowość kary pozbawienia wolności i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez wymierzenie oskarżonemu znacznie łagodniejszych kar jednostkowych oraz wymierzenie łagodniejszej kary łącznej pozbawienia wolności.

Od wyroku Sadu Okręgowego w J. z dnia 9 września 2016r. (VI Ka (...)) kasację na korzyść skazanego wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 425 § 1 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k., polegające na zaniechaniu przez Sąd Okręgowego w J.

prawidłowej oraz wszechstronnej kontroli odwoławczej, poprzez nierozważenie wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym oraz naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania na skutek nierozpoznania prawidłowo wniesionej i przyjętej apelacji obrońcy oskarżonego, od wyroku Sądu I instancji.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w J.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k.

Należy zgodzić się z twierdzeniem Prokuratora Generalnego, iż w realiach procesowych rozpoznawanej sprawy, nie budzi wątpliwości fakt skutecznego wniesienia apelacji przez obrońcę oskarżonego. Wyrok z uzasadnieniem Sądu I instancji obrońca otrzymał w dniu 17 maja 2016 r., natomiast środek odwoławczy złożył osobiście w Sądzie Rejonowym w K. w dniu 30 maja 2016 r. Nie ulega też wątpliwości, że Sąd II instancji nie rozpoznał apelacji obrońcy K. K.

Wobec powyższego rację ma skarżący argumentując, że procedowanie Sądu drugiej instancji nastąpiło z rażącą obrazą art. 425 § 1 k.p.k. i art. 433 § 1 i 2 k.p.k., polegającą na zaniechaniu przez Sąd Okręgowy w J. prawidłowej oraz wszechstronnej kontroli odwoławczej, poprzez nierozważenie wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym oraz naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania na skutek nierozpoznania prawidłowo wniesionej i przyjętej apelacji obrońcy oskarżonego, od wyroku Sądu I instancji. Rozpoznanie środka odwoławczego oznacza bowiem konieczność rozważenia przez Sąd odwoławczy wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środkach odwoławczych, zgodnie z treścią art. 433 § 1 i 2 k.p.k. Ograniczenie kontroli odwoławczej wyroku tylko do rozważenia zarzutów i wniosków wskazanych w jednym ze środków odwoławczych jest naruszeniem zasady dwuinstancyjności postępowania, wynikającej z art. 78 i 176 Konstytucji RP oraz z art. 425 § 1 k.p.k.

Niedopuszczalne jest "uzupełniające" rozpoznanie środka odwoławczego, pominiętego podczas pierwszego rozpoznania sprawy przez Sąd odwoławczy (zob. P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego, tom II,

Komentarz do art. 297-467, pod red. P. Hofmańskiego, Warszawa 2011, s. 761-762).

Nie ulega wątpliwości, że obraza powyższych przepisów mogła mieć istotny wpływ na treść wyroku, bowiem obrońca skazanego (w nierozpoznanej apelacji) podniósł zarzut rażącej surowości kary pozbawienia wolności.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd odwoławczy oceni zatem nie tylko zarzut apelacyjny podniesiony przez prokuratora, ale także zarzut wywiedziony w apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego, i zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 457 § 3 k.p.k. szczegółowo uzasadni swoje stanowisko w zakresie zasadności podniesionych zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku, na podstawie art. 636 § 1 in fine k.p.k. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążając Skarb Państwa.

r.g.